

## KULTURA STOLOVÁNÍ aneb Výtvarníci proti lhostejnosti

*„Ke snídani nechod'te v nedbalkách. Odporní jsou ti, kdož zdraví jsouce snídají v posteli. Bez kabátu (míněno sako) nezasedejte k žádnému jídlu a k žádnému stolu. Lžičku kávovou po kávě klademe na misku, nikoli do prázdného šálku...“ (Jiří Guth- Jarkovský)*

Některé zásady Gutha- Jarkovského (klasika české etikety počátku 20. století) bychom možná mohli se smyslem pro humor aplikovat i v místnosti společného stravování. Nicméně zůstaňme v realitě a podívejme se, jak na to šli **studenti výtvarné výchovy pod vedením profesorky B. Michalíkové**.

Cíl je jednoznačný: rozjasnit a zkrášlit prostory školní jídelny. V rámci textilní tvorby se tedy studenti s paní profesorkou pustili do výroby a výtvarného zpracování ubrusů.

Rozměřit- nastříhat- obšít- založit- nabatikovat- vyžehlit. Kolik to dá práce! Ateliérem se rozezněla melodie šlapacího šicího stroje. Ruční výroba užitého předmětu přináší radost a uspokojení, pro mnohé je navíc překvapivé, kolik činností přináší výroba jednoho „obyčejného obdélníku látky“.

Obava z toho, že budou ubrusy při běžném provozu znehodnoceny, ušpiněny, se prozatím nenaplnuje. Vždyť sami autoři jsou zároveň strážníci, kteří se mohou s ostatními podělit o výsledky své práce a přispět k vědomí, že jsme zase o stupínek blíže tomu, co můžeme nazývat kulturou běžného, každodenního života.

Na stolech se objevily barvy jara v podobě ubrusů i svěžích zelených větví ve vázách. Malým dílem se tak stavíme proti lhostejnosti. Nejen v prostorách jídelny.

Za PK VV Radmila Vaňková













